

DANS VAN DE DEGRADANTEN

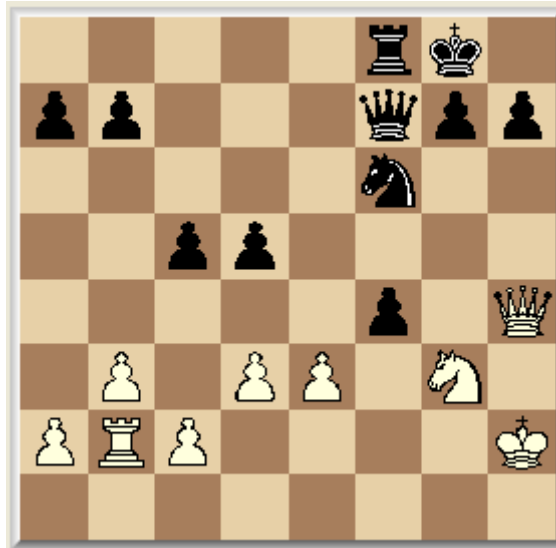
Er stond nog één ontmoeting op het programma. Die van 2 achttallen, die al waren gedegradeerd. In feite een klucht dus! Die gedachte had ik die avond, 8 april, steeds voor ogen! Het begon al, toen we verzamelden bij ons clubgebouw. Pim Kleinjan, die, volgens mededeling van Ruurd Ouwehand, ook in een auto zou meereizen naar de jeneverstad, ontbrak op het appel. Uit ruggespraak met Jaap, al aanwezig in ons home, bleek daarna, dat hij op eigen gelegenheid zou gaan, dus behoefden we niet langer te blijven wachten. Vervolgens stond daar Rens Hesselmans, die verklaarde ook te zullen meestrijden voor eerherstel, daar waar Jan Hoek van Dijke mij was opgegeven als invaller. Een aanwijzing ook van Ruurd, die niet was weersproken... Enfin, alles opgeklaard, op weg dan maar.

Te Schiedam gearriveerd bleek het achttal compleet. De toespraak voor aanvang van de strijd, gewaagde van het beide clubs getroffen lot, maar er was hoop, want ongetwijfeld zouden we na een jaar 2^e klasse. elkaar weer een divisie hoger terugzien!

Iedereen aan zet! Al snel liep er iemand de zaal uit. Andries Schukking, gepaard aan Henry Pijpers, liet weten dat hij naar huis moest! Dat was dus al snel 1-0 voor ons! Wat zou de uitslag zijn geweest, indien Andries niet de benen had genomen? Na 17 zetten had Henry al een boer uitgekocht op g5, omdat een toren op f3 ongedekt was verzeild geraakt.

18. Dg3, Lf6 19. Pc3, Tc6 20. Tb1, Da5 21. De1, Dd8 22. Th3, De8 23. Dg3, Df7 24. Pe2, Lxb2 25. Txb2, e5 26. Kh2, Tg6 27. Dh4, Pf6 28. Tg3, Txf3 29. Pxf3. exf4

En hier ontvluchtte Andries de zaal, zijn clubleden ontredderd achterlatend en bij mij het kluchtgevoel versterkend!

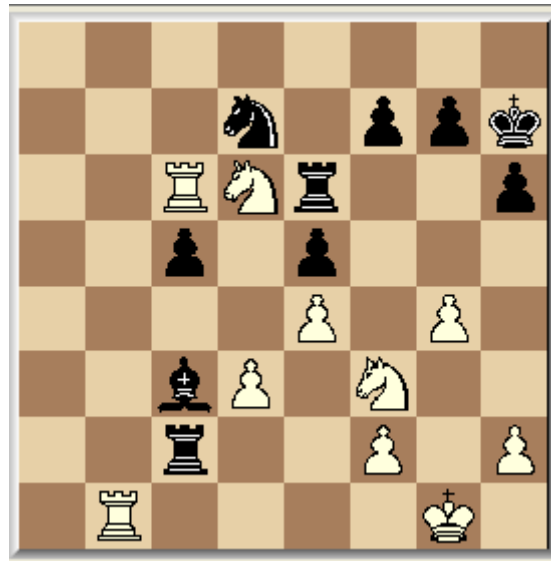
Jan Smit nam het met zwart op tegen Theo van Zessen. Uiteraard een moderne aangelegenheid. Even na de opening besloot Jan er een pionnetje tegen aan te gooien in de overtuiging, dat de shade daarmee binnen de perken zou zijn en voldoende voor een halfje. Het kwam tot deze stand:

Theo bood hier remise aan en gingen we nog aan de leiding.

Intussen had ik geen gelukkige hand gehad in de opening van mijn eigen partij en begon ik de stelling al te vergelijken met de slechte stand van zaken in oorlogstijd... Ik bedacht dat het in 1942 toen ook al zo'n rotzooi was, het was volop crisistijd. We zagen er toen van komen dat de bananenboer de pisang zou zijn en de tabakhandelaar de sigaar. En vervolgens zag de bakker er geen brood meer in en de herenmode werd de das omgedaan. De lampenzaken zagen de toekomst donker in en de scheepvaart was de wind uit de zeilen genomen. De bouwvakkers legden er het bijltje bij neer en kousenwinkels zagen er geen gat meer in, want

zij hadden de kous op de kop gekregen. Ja, zulke gedachten komen dan na jaren weer terug.... En nog meer: de kappers kwamen er kaal van af, de kleermaker wist er geen mouw meer aan te passen, de groentehandelaren werden knollen voor citroenen verkocht. De zeelui raakten aan lager wal en chauffeurs raakten hun stuur krijt. Wielrenners wisten niet meer rond te komen en badmeesters konden het hoofd niet meer boven water houden. Ja, er schiet wat door je hoofd op zo'n avond! Het crisisgevoel werd weer versterkt, toen achtereenvolgens Gilles een afschuwelijke uitglijer had en Rens er tegen Piet Hofstee ook ineens geen gat meer in zag. Gilles had een Flankaanval te verduren in een Siciliaan en de wegen daarna werden nog niet zo vaak begaan. De uitglijer kwam hier:

24...., Lb4??? **25. Txb4...** En Gilles kon opgeven.

Rens deed het lange tijd heel aardig tegen Hofstee, maar daarna kwamen er wat minder goede zetten uit zijn handen en verslechterde het beeld zienderogen. Het slot werd wat minder begrijpelijk opgeschreven en mede daardoor raakte het vertrouwen in de goede einduitslag na zijn verlies, nog weer verder van huis.

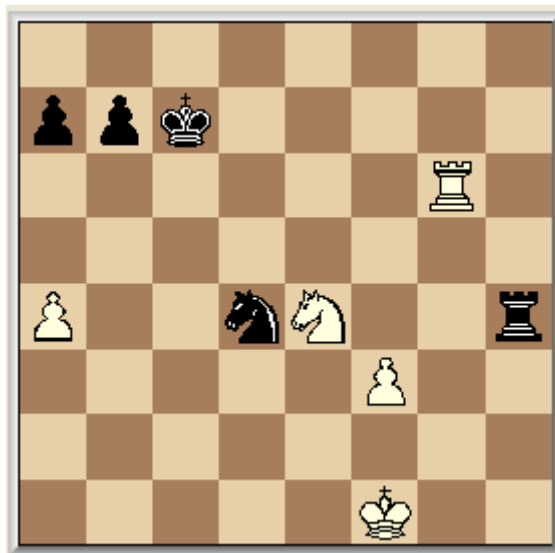
Nieuwe oorlogsbeelden doemden op: Assurantiebedrijven konden voor de toekomst geen verzekering meer geven terwijl het autobedrijf aan banden lag. Advocaten gingen pleite en bierbrouwers moesten uit een ander vaatje tappen, Bloemisten zaten op zwart zaad en masseurs begonnen hem te knijpen, De concertzangers moesten een toontje lager zingen. De schoorsteenvegers kwamen op straat te staan en straatmakers konden op het dak gaan zitten. Ja, steeds meer ging er onder door in die tijd!

Frits, gekoppeld aan een Juintelg, Elise, kreeg te maken met een fanatieke opponente!. Ze offerde een pion teneinde de witte koning wat te ontbloten. Frits moest op zijn tellen passen en vergat deze opdracht op zet 37 toen een loper dringend assistentie behoefde....

37. **Te1** Maar misschien was het van lepe Frits dan toch een schijnoffer?? Het vervolg laat dat zowaar nog geloven ook! 37..., **Dxc4** 38. **Txe8, Txe8** 39. **Pf4, Dc1** 40. **Pe6, Tg8** 41. **Tf7, Dxb2** 42. **Pf4** De zwarte koning bevindt zich in een van de bekende matposities! 42..., **c4** 43. **De7, a5** 44. **Pg6+, Kh7** 45. **De4** En hier gaf Zwart er de brui aan. Niet helemaal duidelijk waarom, maar wellicht heeft een notatiemissertje mij deze stelling opgeleverd?

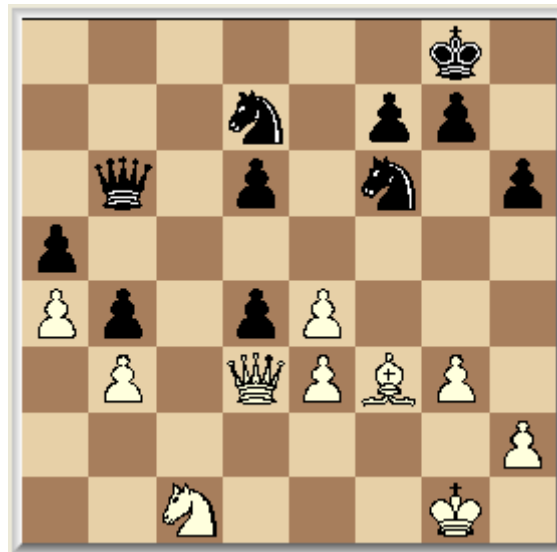
Intussen hadden Emiel Verhoef en Freerk Gerkema een partij met wisselende kansen afgewerkt, die steeds van toneel veranderde en uiteindelijk met een vergelijk eindigde, waar deze stand, met wit (Freerk) aan zet, getuige van mag zijn:

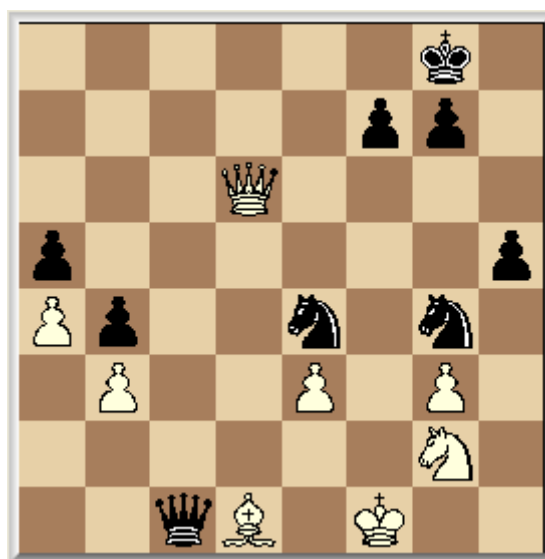
Het was gelijk het laatste gunstige resultaat...

Pim Kleinjan moest het opnemen tegen John van Baarle, toch altijd nog een moeilijke opgave! Pim had zich enigszins voorbereid op dit treffen, zo liet hij na afloop weten en lange tijd wist hij goed koers te houden. Een verschil van een kwaliteit tegen pion werd uiteindelijk toch teveel. 50 zetten werden uitgewisseld en met de nul van Pim kwam de tussenstand op 3-4 voor HZP. Bleef ten slotte nog mijn verzet tegen David van der Mast, dat al de hele avond

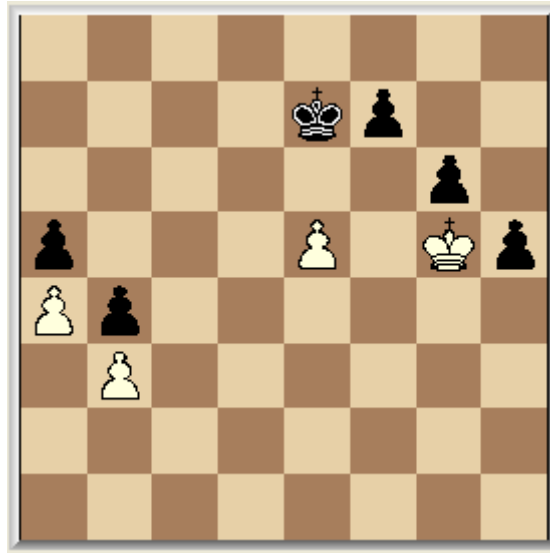
voor mij niet prettig verliep, door een verzuim in de opening, waarin Lc5 teveel tijd werd gegund en die te laat werd geruild en mij prompt een nadelige stelling opleverde. Met geduld werd veel hersteld en op zet 30 stond ik in deze stelling voor een keuze:

Hoe pion d4 terugnemen? Logisch is met pion e3, maar ik besloot toch voor nemen met de dame. Na **30. Dxd4, Dc7 31. Pd3, h5** was het volgende moment van beslissing daar. **32. Pf4, Dc1+** liet weinig keuze over: een koningszet, zou via Dc2+ pion b3 kosten, dus werd het: **33. Ld1**. Maar zwart heeft 2 paarden en die konden nu aan de kuur zonder muziek gaan beginnen: **33..., Pg4** En omdat toch Poetin in het land was dacht ik van zijn lijfwachten, de Janitsaren, gebruik te maken, door mijn stukken als zodanig te gebruiken rond de koning. **34.. Pg2, Pde5** En daar kwam het echte Schiedamse Zwarte Paard aansnellen en dreigde met Pf3 schaak de Poetingedachte geweld aan te doen. **35. Dxd6, Pf3+** De koning het hoekje in levert Pf2 mat op. Dus: **36. Kf1, Pfxh2+** **37. Kg1, Pf3+** **38. Kf1, Db2** Nu dreigt er weer mat op f2.... **39. Le2** Poetin maar weer geroepen! **39..., Pd2+** **40. Ke1, Dc1+** **41. Ld1, Pe4** Nu staat vrijwel alles aangevallen:

42. Dd8+, Kh7 43. Dd5, Pgf6 44. Df5+, g6 45. Df3, Dc3 46. Ke2, Db2+Bedenk, dat de tijd voor beiden nu ook een rol speelt. 47. Ke1. Dd2+ 48. Kf1, Kg7 Een streep door de witte rekening, de paarden kunnen nu weer spelen. 49. Pf4, Pc3 50. Le2, Pg4 51. Kg2, Pxe3+ 52. Kh3, Dd7+ 53. Kh2, Pxe2 54. Dxe3, Pxf4 55. De5+, Kg8 56. gxf4, Dd2+ 57. Kg3, Dc3+ 58. Kh4, Dxe5 59. fxe5, Kf8 60. Kg5, Ke7

61. Kf6 Zou de koning worden geslagen, dan staat wit in de volgende zet pat, maar de wedstrijdleader keurde mijn zet jammer genoeg niet goed...En zo gaf het afscheid van de eerste klasse nog een 3-5 nederlaag te zien en waren we warempel ook nog allerlaatste geworden. Crisis, crisis! Maar de oorlogsjaren terug in herinnering roepend: De uitgevers zaten toen zonder inkomsten en stoffenhandelaars heeft men voor het lapje gehouden. De kapsters zaten met de handen in het haar en de loodgieters legden er het loodje bij neer. De poeliers waren gevlogen, de schoenhandelaar kon niet meer van leer trekken, terwijl de slaggers waren uitgebeend en de kassiers de tel kwijt waren. Deze redenaar was de mond gesnoerd. Maar na de oorlog zou alles veranderen als de wapenhandelaars er geen schot meer in zouden zien zitten! Was het na de oorlog dan echt beter? Toen de giro werd geautomatiseerd. zagen ze daar toch ook in de ponskaarten geen gat meer? Blijft nu nog alleen maar de herinnering aan de woorden van de opening van de avond: na een jaartje tweede klas, weer terug naar de eerste!

Arie